

РЕШЕНИЕ

№ 1737

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11768** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.213 и сл. от Закона за устройство на територията /от ЗУТ/.

Образувано е по жалбата на „Майор-Йорданов“ ООД, представлявано от управителя Й. К. Й. против Заповед №РА-18-100/28.11.2022 година, издадена от главния архитект на Столичната община, с която на основание чл.57а, ал.1, т.1, т.2, ал.3, ал.6 и ал.7, вр.чл.57 ЗУТ е наредено на жалбоподателя да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект:“Павилион№8 (група Б)”, част от търговски комплекс павилиони в подлеза на [улица]-спирка „Окръжна болница“, находящ се в имот с идентификатор 68134.4082.797.4-обект за транспортната инфраструктура, представляващ пешеходен подлез на спирка намасовия градски транспорт „МБАЛ Св.А.“ /Окръжна болница/, [улица], [населено място].

Наведените основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона-чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК, аргументирани в жалбата.

С писмения отговор по жалбата, инкорпориран в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка на съда, ответникът оспорва основателността на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София- град, дружеството-жалбоподател не се представлява.

Ответникът се представлява от юрисконсулт Ч., която оспорва жалбата по съображенията, изложени в писмения отговор. Поддържа и искането за присъждане на разноски.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението за насрочване на делото в открито съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган-гл.архитект на СО. Компетентността на органа произтича от чл.57а, ал.3 от ЗУТ и Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.2021 година, с т.1.35 от която кметът на СО, в съответствие с установената от § 1, ал.3 от ДР на ЗУТ възможност, е делегирал правомощията си за издаване на заповеди за премахване на обектите по чл.56, ал.1 и чл.57, ал.1 ЗУТ на главния архитект на Столичната община

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт-чл.59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, обуславящи отмяната на заповедта на това основание.

Административното производство е започнало със съставянето на Констативен акт /КА/ №РМЛ18-ДГ66-33-07/26.07.2021 година от служители на отдел И. в СО, район „М.“, като препис от него е изпратен на 04.08.21 г., видно от приложената в преписката обратна разписка, без данни за получаването от адресата. Предприето е и съобщаване по реда на § 4, ал.2 ДР на ЗУТ. Дори и при липса обаче на надлежно съобщаване на КА, това само по себе си не създава основание за отмяната на акта на това основание. Правото на защита на дружеството-жалбоподател е обезпечено чрез ефективния му достъп до съд, като първоинстанционният съд е съд по фактите и по правото. Жалбоподателят е упражнил тази възможност, като е могъл да изложи всичките си възражения от фактическа и правна страна. Могъл е да посочи и ангажира всички доказателства за установяване на фактите, на които основава своите искания и възражения в жалба, като съдът с определеното за насрочване на делото в открито съдебно заседание му е указал носената доказателствена тежест за това.

От КА, в качеството му на редовно съставен официален свидетелстващ документ и съдържащите се в адм.преписка писмени доказателства се установява, че процесният обект представлява преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, а именно: „Павилион № 8 (група Б), част от „Търговски комплекс (павилиони) в подлеза на [улица]- спирка „Окръжна болница“, находящ се в имот с идентификатор 68134.4082.797.4- обект за транспортната, техническата инфраструктура, представляващ пешеходен подлез на спирка на масовия градски транспорт „МБАЛ „Св. А.“ (Окръжна болница)“, [улица], [населено място]. Собственик на преместваемия обект е дружеството-жалбоподател.

Имотът, в който е поставен преместваемият обект е публична общинска собственост, съгласно Акт за общинска собственост №2394/17.12.2018 г., приложен в преписката и

приет по делото, като писмено доказателство. Обектът е с площ 5.88 кв.м., изграден от леки преградни стени и витрини тип ПВЦ дограма.

В КА е отразено още, че за обекта е издадено Разрешението за поставяне № 714/22.12.2000 г., което е с изтекъл срок.

Въз основа на КА е издадена оспорената пред съда заповед, с която на основание чл.57а, ал.1, т.1, т.2, ал.3, ал.6 и ал.7, вр.чл.57 ЗУТ е наредено на жалбоподателя да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект:“Павилион№8 /група Б/, част от търговски комплекс павилиони в подлеза на [улица]-спирка „Окръжна болница“, находящ се в имот с идентификатор 68134.4082.797.4-обект за транспортната инфраструктура, представляващ пешеходен подлез на спирка намасовия градски транспорт „МБАЛ Св.А.“ /Окръжна болница/, [улица], [населено място].

По делото като писмени доказателства са приети Разрешение №714/22.12. 2000 г., което е без вписан срок на действие и Споразумение №P11116-ДГ66-86/26.04.2017 година, сключено между кмета на Район „М.“-СО и дружеството жалбоподател, за ползването на имот с идент. 68134.4082-797.4, върху който е поставен процесният обект. Крайният срок на действие на споразумението, посочен в т.2 от същото е 1 година. Следователно към датата на издаване на процесната заповед не е налице изрично писмено съгласие от собственика на поземления имот или писмен договор за наем на заетата от преместваемия обект площ-чл.56, ал.5 ЗУТ.

При така установените факти, оспорената заповед съответства и на приложимите материалноправно разпоредби:

По делото безспорно се установи незаконосъобразно поставен преместваем обект, разположен върху имот - публична общинска собственост, без валидно споразумение за ползване, съгласно чл. 56, ал. 5 от ЗУТ.

Основанията за издаването на заповед за по чл.57а, ал.3 от ЗУТ са алтернативно изброени в чл.57а, ал.1 от ЗУТ, като осъществяването на което и да е от тях поражда правомощието на компетентния орган да разпорежи премахването на преместваемия обект

Липсата на валидно съгласие на собственика на ПИ, върху който е поставен преместваемият обект (чл.56, ал.5 ЗУТ) осъществява основанията по чл.57а, ал.1, т.2-отпаднало основание за издаване на разрешение за поставяне. Осъществяването на едно от посочените от органа правни основания за упражненото от него правомощие да нареди премахването на обекта е достатъчно да обуслови материалната законосъобразност на оспорената заповед.

Оспорената заповед съответства и на целта на закона /чл.146, т.5 от АПК/-недопускане държането на обекти по чл.57, ал.1 от ЗУТ при наличие на основанията, установени по чл.57а, ал.1 от ЗУТ за тяхното премахване.

С оглед на изложеното и поради липсата на други установени служебно по реда на чл.168, вр.чл.146 от АПК основания за незаконосъобразност на обжалваната заповед, съдът намери жалбата за неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). За защита му осъществена от юрисконсулт, при съобразяване с проведеното по делото едно съдебно заседание и неголямата фактическа и правна сложност на делото, съдът определя възнаграждение в минимален размер от 100 лева-чл. 24 от Наредбата

за заплащането на правната помощ, вр.чл.37 от Закона за правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК,
Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Майор-Йорданов“ ООД, представлявано от управителя Й. К. Й. против Заповед №РА-18-100/28.11.2022 година, издадена от главния архитект на Столичната община.

ОСЪЖДА „Майор-Йорданов“ ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Столичната община сумата в размер на 100 /сто/ лева, разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му с касационна жалба, подадена чрез АССГ.
Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: